

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 64/22
V Luxemburgu 26. apríla 2022

Rozsudok v spojených veciach C-368/20 Landespolizeidirektion Steiermark
a C-369/20 Bezirkshauptmannschaft Leibnitz
(Maximálna doba trvania kontroly vnútorných hraníc)

Členský štát môže v prípade závažného ohrozenia svojho verejného poriadku alebo vnútornej bezpečnosti obnoviť kontrolu na svojich hraniciach s inými členskými štátmi, avšak nesmie prekročiť maximálnu celkovú dobu šiestich mesiacov

Opätovné uplatnenie takéhoto opatrenia môže byť odôvodnené len v prípade, že dôjde k novému závažnému ohrozeniu

Rakúsko v súvislosti s migračnou krízou obnovilo od polovice septembra 2015 kontrolu na svojich hraniciach s Maďarskom a Slovinskom. Táto kontrola bola obnovená niekoľkokrát, pričom v období od 16. mája 2016 do 10. novembra 2017 sa Rakúsko opieralo o štyri po sebe nasledujúce odporúčania Rady Európskej únie. Od 11. novembra 2017 Rakúsko z vlastnej iniciatívy obnovilo kontrolu na svojich hraniciach na niekoľko po sebe nasledujúcich období šiestich mesiacov.

Z dôvodu tohto obnovenia bol NW kontrolovaný na hraničnom priechode Spielfeld, keď v auguste a v novembri 2019 vstúpil do Rakúska zo Slovinska. Pánovi NW bola navyše uložená pokuta vo výške 36 eur za to, že odmietol predložiť svoj cestovný pas.

Keďže sa NW domnieval, že tieto kontroly a pokuta sú v rozpore s právom Únie a najmä s Kódexom schengenských hraníc, obrátil sa na Krajský správny súd Štajersko.

Tento súd má pochybnosti o tom, či Kódex schengenských hraníc umožňuje, aby Rakúsko z vlastnej iniciatívy obnovilo kontrolu hraníc nad rámec maximálnej celkovej doby šiestich mesiacov. Preto sa rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru viaceré prejudiciálne otázky.

V rozsudku z dnešného dňa Súdny dvor pripomenul, že Kódex schengenských hraníc stanovuje zásadu, že hranice medzi členskými štátmi možno prekračovať kdekoľvek bez toho, aby sa vykonávala kontrola osôb, a to bez ohľadu na ich štátnu príslušnosť. Ide o jeden z hlavných úspechov Únie, a to vytvorenie priestoru voľného pohybu osôb bez vnútorných hraníc. Obnovenie kontroly vnútorných hraníc teda musí zostať výnimočné a malo by k nemu dôjsť len ako k poslednej možnosti.

Po prvé **Kódex schengenských hraníc tak umožňuje, aby členský štát v prípade závažného ohrozenia svojho verejného poriadku alebo vnútornej bezpečnosti dočasne obnovil kontrolu na svojich vnútorných hraniciach s ostatnými členskými štátmi.** Súdny dvor **však konštatoval, že takéto opatrenie, vrátane akéhokoľvek prípadného predĺženia, nemôže prekročiť maximálnu celkovú dobu šiestich mesiacov.**

Normotvorca Únie sa totiž domnieval, že obdobie šiestich mesiacov je dostatočné na to, aby dotknutý členský štát prijal, v prípade potreby v spolupráci s inými členskými štátmi, opatrenia umožňujúce reagovať na takéto ohrozenie a zároveň po uplynutí tohto obdobia šiestich mesiacov zachoval zásadu voľného pohybu.

Súdny dvor však spresnil, že **členský štát môže znovu uplatniť takéto opatrenie, a to aj bezprostredne po uplynutí doby šiestich mesiacov, pokiaľ čelí novému závažnému ohrozeniu ovplyvňujúcemu jeho verejný poriadok alebo vnútornú bezpečnosť**, ktoré je

odlišné od pôvodne zisteného ohrozenia, čo musí byť posúdené vo vzťahu ku konkrétnym skutočnostiam a udalostiam.

Po druhé v prípade výnimočných okolností, ktoré ohrozujú celkové fungovanie schengenského priestoru môže Rada odporučiť jednému alebo viacerým členským štátom, aby obnovili kontrolu na svojich vnútorných hraniciach, a to maximálne na dobu dvoch rokov.

Tiež po uplynutí týchto dvoch rokov dotknutý členský štát môže, pokiaľ čelí novému závažnému ohrozeniu svojho verejného poriadku alebo vnútornej bezpečnosti a ak sú splnené všetky podmienky stanovené v Kódexe schengenských hraníc, rovno obnoviť kontroly na maximálnu celkovú dobu šiestich mesiacov.

V prejednávanej veci sa zdá, že od 10. novembra 2017, teda odo dňa, keď uplynula platnosť posledného zo štyroch odporúčaní Rady, **Rakúsko nepreukázalo existenciu nového ohrozenia**, takže obe opatrenia kontroly, ktorým bol NW podrobený, sú zjavne nezlučiteľné s Kódexom schengenských hraníc, čo však bude musieť overiť Krajský správny súd Štajersko.

Súdny dvor okrem toho konštatoval, že **osobe nemôže byť pod hrozbou sankcie uložená povinnosť predložiť pri vstupe z iného členského štátu cestovný pas alebo preukaz totožnosti, pokiaľ je obnovenie kontroly hraníc v rozpore s Kódexom schengenských hraníc.**

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie a zhrnutie rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.](#)

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlásenia rozsudku je k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.